LỚP 1: GIAO ĐÃI - CẢNH ĐÁM CƯỚI - TIỀU HỚN HỞ ĐEM TRE VỀ.

. Hiện tại

Nhạc mở đầu: Người ta nói - Sáo trúc.

NÀNG TIÊN TRE đứng dũa móng tay, dòm ngó xung quanh.

LÀNH lén từ trong nhà bước ra, trông ngóng TIỀU trở về.

LÀNH vừa quay đầu bước vào trong thì TIỀU (12 tuổi) gọi lớn:

TIỀU
Lành ơi!

. Lành hồi tưởng: Lành và Tiều cùng trồng bụt măng, dưới sự chứng kiến của Nàng tiên tre.

Sau khi Lành và Tiều đi vào trong, Nàng tiên tre đi ra bĩu môi châm chọc, rồi biến mất vào trong.

Liền chuyển nhạc đám cưới vui thật vui.

DÂN LÀNG
Chúc mừng. Chúc mừng nha!
Trăm năm hạnh phúc! Găng long đầu bạc! Song hỷ lâm môn!

. Sau đó VC Phú hộ đi ra, chửi

BÀ PHÚ HỘ
Nô đâu! Mày chỉnh lại cái màn cho tao coi!

Dân làng bắt đầu ra vô tấp nập chúc mừng.

ÔNG PHÚ HỘ
Nè nè mày làm cái cổng zậy rồi ai dám đụng? Bể đầu con gái tao hả mày!

Vừa lúc đó, BÀ MỐI vừa tới nhà

BÀ MỐI
Con đường gì mà khó đi quá vậy nè...

Anh Hổ! Có gì đâu mà vội vã hổng biết nữa à! (vuốt vuốt ông Hổ) Em đã chuẩn bị xong hết rồi nè. Chú rể đẹp trai nhà giàu học giỏi chuẩn soái ca... Mời chú rể.

ÔNG QUAN
Lị ây Lị ây! Vợ của Lị đâu ồi! Cho gặp vợ i!

BÀ PHÚ HỘ
Nè? Bà chơi tui hả? Sao già dữ vậy?

BÀ MỐI

Nhìn zậy chứ mới có 81 hà! Còn chẻ còn chẻ?

ÔNG QUAN
Ngộ 81 nhưng mà ngộ có vàng 18 lận á!

BÀ PHÚ HỘ
Chồng già...

BÀ PHÚ HỘ
Vợ trẻ...

BÀ MỐI
Là Tiên!

ÔNG QUAN mò lại tìm LÀNH, ôm nhầm BÀ PHÚ HỘ.

ÔNG QUAN
Vợ Lị ây à! Thơm quá zậy!

BÀ MỐI
Bậy bạ! Má vợ!

ÔNG QUAN
Ủa chào Má vợ!

ÔNG PHÚ HỘ
Hổng phải! Ngộ là Ba vợ! Ba vợ của Lị!

...

BÀ PHÚ HỘ vào trong dắt LÀNH ra, Ông Quan chào hỏi Lành.

BÀ MỐI
Mọi người ơi mọi người ơi! Thật sự mà nói... cô dâu chú rể... tới giờ làm lễ.
(CD CR bái mỗi người mỗi kiểu. CD luôn làm đúng, nhưng THƯỜNG LƠ ĐÃNG NHÌN RA NGÓNG TIỂU, CR rất ngớ ngẩn)

Lạy thứ nhất: Lạy Trời Lạy Đất.
Lạy thứ hai: Lạy Tổ lạy Tông.
Lạy thứ ba: Đi lạy bình bông tới lạy hũ mắm, lạy đứa đang tắm tới lạy thằng xỉn đang say, lạy mấy thằng con trai lạy qua mấy thằng bóng gió, lạy mấy người đang sống tới mấy người lên hương, lạy miền núi chiều mây không mưa lạy luôn tới cái đồng bằng nắng nóng, lạy cái tâm lý bên trong lạy ra cái lưỡi bò biên giới. Mày mà lạy không tới tao cạy luôn cái lưỡi bò bên kia.

Lạy cuối cùng: Lạy Chồng lạy...

Vừa lúc đó, thì TIỂU vừa về tới.

TIỀU
Khoan đã!
(từ trong đám đông đi ra)
Là Con! Tiều đây!... Con đã tìm được tre rồi ạ! Thưa ông bà!

LỚP 2: CÂY TRE TRĂM ĐỐT XUẤT HIỆN.

VC Phú hộ quay sang nhìn nhau. LÀNH vẻ mừng rỡ, tính chạy lại gần Tiều nhưng bị BÀ PHÚ HỘ cản lại.

VC PHÚ HỘ
Từ từ! Để mẹ tính! Con gái của mẹ!

Dàn đồng ca hát lên bài "Con gái của mẹ", kết hợp với dân làng: tiết tấu, búng tay, tiếng xoang chảo, vỗ tay...

DÂN LÀNG
Mẹ thường bảo con thân gái đục trong
(Tăng tắng tằng tăng)
Mai kia mốt nọ, con đi lấy chồng
(tăng tắng tằng tăng)

NÀNG TIÊN TRE
(kêu lên "Á", hoang mang nhìn xung quanh, rồi lên giọng cổ)
Tiều ơi mai lên chốn rừng thiêng nhiều ao sâu nước thẳm... Nên phú ông đây liền vội đi gả cô.....Lành.

BÀ PHÚ HỘ
(diễn giả nét òa khóc)
A! Hức hức! Tội nghiệp con trai của bà!
Sao rồi con? Không kiếm được phải hông? Tội nghiệp quá ông ơi!
Đừng có buồn nghe hôn! Để ông bà đẻ thêm đứa nữa rồi gả cho con!

TIỀU
Không! Con về đây là để hỏi cưới em Lành! Con đã tìm được cây tre trăm đốt như ý ông bà rồi ạ!

ÔNG PHÚ HỘ
(quay sang nhìn vợ, cùng cười, tiếp tục đắc ý)
Đâu? Đem ra cho ông bà xem nào?

Từ quang gánh đem về, Tiều vừa lấy ra chai dầu gió, thì ÔNG MỐI liền chạy tới giật lấy chai dầu gió, và quảng cáo.

ÔNG MỐI
A! Dầu ăn Cái Lân! Đập tan lận đận!
Bôi trơn đường đời! (cười lố)

TIỀU
(cười hiền)
Dạ không! Đó là dầu gió! Con mang

theo đi rừng lỡ có gì cần dùng.

BÀ MỐI
A! Thì ra là...

BÀ PHÚ HỘ
Bà im đi! Để cho nó nói!

TIỀU
Nhưng trước khi con cho ông bà xem thì ông bà phải hứa với con một chuyện.

BÀ PHÚ HỘ
Được được! Nếu con thật sự tìm được cây tre trăm đốt thì một trăm chuyện bà vẫn hứa, chứ huống hồ là một chuyện (nhìn qua chồng, cười hả hê đắc ý)

TIỀU
Dạ, nếu con tìm được thì ông bà phải gả cô Lành cho con!

ÔNG PHÚ HỘ
Không những vậy, tao còn chia cho mày một nửa gia tài của nhà tao.

Vừa dứt câu, Bà Phú Hộ nhéo tay chồng, tỏ ra bực bội, lẩm bẩm.

ÔNG QUAN và BÀ MỐI sốt ruột, tức mình chửi rồi bỏ về.

ÔNG QUAN
(chửi Bà Mối)
Lị làm gì kì zậy? Làm ăn vậy hả? Có cưới hông? Để biết đi về.

BÀ MỐI
Từ từ để em tính mà!
(quay qua chửi VC Phú Hộ)
Nè! Tính chơi tui hả? Giờ muốn gì?

ÔNG PHÚ HỘ
Dạ ông thông cảm cho! Từ từ! Nói vậy chứ dễ gì mà đc!

BÀ PHÚ HỘ
Ông bà nghe tui! Để tui tính!

Nhưng nếu con không tìm được cây tre trăm đốt, thì con phải làm không công cho nhà ông bà suốt cuộc đời. (cười lớn)

Tiều cười xòa gật đầu đồng ý. Tiều lấy ra hai bó tre được giấu dưới lớp vải.

TIỀU tính hô to khẩu hiệu, nhưng ấp úng...

TIỀU

Đ... (Nhạc Suy Nghĩ - 1 Ai là triệu phú)

NÀNG TIÊN TRE
Có một chữ Đờ.(Nhạc Chính xác - 2 Ai là triệu phú)

Vừa lúc đó, ÔNG PHÚ HỘ bị BÀ PHÚ HỘ nhéo nên la lên

ÔNG PHÚ HỘ
Á!!!

NÀNG TIÊN TRE
Á! Có hai chữ A!

TIỀU
Đúng rồi! Chính là ĐĂNG NHẬP!

ĐĂNG NHẬP! ĐĂNG NHẬP!

Tiều vừa dứt câu, một trăm đốt tre liền nhập lại thành một cây tre dài trăm đốt. Mọi người ngạc nhiên. ÔNG QUAN bỏ về, BÀ MỐI chạy với theo năn nỉ.

ÔNG QUAN
Mẹ! Ngộ tạ lị xị đó à!

BÀ MỐI
Ông ơi thông cảm! Rồi tui kiếm con khác tuổi Tý cho mà! Trời ơi! Lũ điênnnn!

VC Phú hộ ôm nhau hoảng sợ, thầm thì

ÔNG PHÚ HỘ
Sao nó làm được như vậy? Hay là nó biết tà thuật?

BÀ PHÚ HỘ
Không cần quan tâm. Ông nhìn đi. Đó là cây tre thần. Có nó là làm được rất nhiều việc.

ÔNG PHÚ HỘ
Bà nói phải. Cây tre này dùng làm củi nấu cơm thì có mà ăn cả tháng không hết.

BÀ PHÚ HỘ
(kí đầu ÔPH)
Già mà dốt! Ông nghĩ thử xem. Cái con sông đầu làng, nó to như vậy, mà chẳng có lấy nổi một cây cầu bắt ngang. Trong khi đó, cái bọn trong làng muốn ra khỏi cái cồn đất này, đều lụy bọn lái đò. Sao mình không lấy tre làm cầu - đạp đổ chén cơm của tụi nó. (cười gian)

ÔNG PHÚ HỘ

(tiến lại săm soi, sờ vào thân tre)
Sao cái cây của con dài quá vậy?

BÀ PHÚ HỘ
Chứ ai như cái cây của ông!

ÔNG PHÚ HỘ
Cây gì? Cây gì của tui?

BÀ PHÚ HỘ
Thì cái cây cau ông trồng đó. Mang tiếng là cây cau, mà còn thấp hơn cây tre của nó!

ÔNG PHÚ HỘ
(tay chạm vào cây tre, vẻ tò mò đắc ý)
Hay quá cà! Mà sao con làm được hay vậy? Nãy ông nghe con nói cái gì mà Đăng Đăng...

TIỀU
Dạ! Là ĐĂNG NHẬP ĐĂNG NHẬP đó ông!

Tay Ông Phú Hộ liền bị dính vào thân tre. Tuy vậy, Ông Phú hộ vẫn tiếp tục đắc ý nói tiếp.

ÔNG PHÚ HỘ
Chà! Không những dài mà còn có độ ma sát tốt nữa. (cười) Đây để tao kiểm tra coi coi mày có chắc không nha (lấy chân đá vào thân tre, chân KHÔNG bị dính vào). Xớ! Đồ dỏm! Tưởng gì!

Ủa bà ơi! Sao tự nhiên tay tui bị dính bà ơi! Bà ơi... Cứu tôi bà ơi! CỨU TUI!

BÀ PHÚ HỘ
Ông này! Làm gì có chuyện bị dính cây tre! Tre nào mà dính! Đâu tui thử coi! Ê Tiều! Nãy mày nói gì nói lại coi! (Vừa nói vừa lấy mông ủn vào thân tre vẻ sỉ vả)

TIỀU
ĐĂNG NHẬP ĐĂNG NHẬP!

BÀ PHÚ HỘ
A! Chết tui rồi! Bớ làng nước ơi! Ông ơi! Cứu tui!...

VC PHÚ HỘ
Cứu! Thả tao ra! Cái thằng kia! Tao giết mày chết! Còn không mau đọc thần chú thả vợ chồng tao ra! Tao là thoát được là mày là mày... (dịu giọng) thôi mà con ơi thả ông bà đi con... Ông ơi! Thần chú giải thoát là gì hả

ông? Hình như là...

ÔNG PHÚ HỘ
Là... Đăng đăng đê đê!

Vợ chồng Phú hộ hoảng loạn, thay nhau đọc lia lịa từ khóa Đăng, nhưng tạo thành một bài RAP. Off voice VC Phú Hộ.

DÂN LÀNG
(hát RAP)
Đăng quang. Đăng quang hoa hậu đời bỗng sang trang
Đăng tin. Đăng tin tìm trẻ lang thang. Đăng lên chúc Tết an khang.

DÂN LÀNG
Không ra! Không ra cùng hưởng hương nhang!

ÔNG PHÚ HỘ
Không ra mình hưởng hương nhang HẢ BÀAAAA!

BÀ PHÚ HỘ
ÀAAAA! (nhìn nhau, rồi đồng thanh) Đã có ĐĂNG NHẬP, thì phải có ĐĂNG XUẤT! ĐĂNG XUẤT ĐĂNG XUẤT!

TIỀU
Dạ đúng rồi! Là ĐĂNG XUẤT ĐĂNG XUẤT!

Tuy nhiên, VC Phú hộ vẫn không thoát ra được.

VC PHÚ HỘ
Ủa bà ơi! Sao vẫn chưa đc! A huhu trời đất ơi!

BÀ PHÚ HỘ
(nét bị đánh vào mông)
Ui da! Đau quá! Sao bà đánh tui!

ÔNG PHÚ HỘ
(nét bị đánh vào mông)
Ui da! Cha nội! Ông dám đánh tui hả?

VC PHÚ HỘ
Đâu có! Bà đánh tui mà!... Ông đánh tui... Bà đánh tui... Ông... Bà...

Khi đó, trời đất sấm sét ì đùng, NÀNG TIÊN TRE xuất hiện và hát trên nền nhạc Công chúa bong bóng.

LỚP 3: NÀNG TIÊN TRE XUẤT HIỆN - KẾT TRUYỆN.

Giờ chỉ còn lại: Tiều, Lành, vợ chồng Phú Hộ. Mọi người ai nấy hãi hùng.

NÀNG TIÊN TRE
Ngày xưa rất xưa ấy, có một nàng công chúa.

Ngày xưa rong chơi nơi bìa rừng, thì cháy chết hết cả làng.
Còn mình ta, được sống sót thôi. (Ta là nàng tiên tre đó!)
Ồ rồi sao nữa?
Nàng công chúa Tre đó, may được anh Tiều cứu.
Chàng mang măng đem về đầu làng, rồi xới với đất trồng thành tre, giờ đây ta đáp ân tình xưa.

VC PHÚ HỘ
Xảo ngôn! Mày là ai?

NÀNG TIÊN TRE
Tui là tui! Là Nàng tiên tre! Bụt chính là hóa thân của tui để giúp Tiều tìm được cây tre trăm đốt!

VC PHÚ HỘ
Xảo ngôn!

NÀNG TIÊN TRE
Thôi đc! Nếu các người không tin thì hãy xem đây!
(lấy đũa quơ qua lại)
Dối trá lọc lừa! Lợi dụng sức lao động người khác. Ngày làm 8 tiếng mà trả lương một tiếng 8 đồng. Tui đánh bà nè!

BÀ PHÚ HỘ
Ây da!

NÀNG TIÊN TRE
Chặt tre xây cầu phá hoại thiên nhiên! Chặt hết dòng họ tre trúc của tui! Ngay cả bụt măng chút xíu cũng đem đi hầm giò heo luôn! Tui đánh ông đó!

BÀ PHÚ HỘ
Ây da!

NÀNG TIÊN TRE
Ép dầu ép mỡ, ai nỡ ép duyên. Vậy mà nỡ lòng nào ông bà ép con gái cưới ông chồng gần đất xa trời... không biết đc mấy bữa rồi thành góa phụ?

BÀ PHÚ HỘ
Tui thương con. Gả nó cho chỗ giàu sang. Tui sai chỗ nào?

NÀNG TIÊN TRE
Nhưng không có tình yêu?

BÀ PHÚ HỘ
Yêu? Vậy gả cho cái thằng nghèo như thằng Tiều rồi lấy gì ăn?

NÀNG TIÊN TRE
Giờ nghèo làm từ từ cũng giàu...

ÔNG PHÚ HỘ
Nhưng mà tui...

LÀNH
Thôi đi! Có bao giờ ba mẹ lắng nghe con không?
Con thích gì muốn gì? Con yêu ai cưới ai? Lúc nào ba mẹ cũng lấy cớ yêu thương con rồi áp đặt?
Con yêu Tiều mà? Sao ba mẹ chưa bao giờ hỏi ý con. Con muốn ăn trứng mỗi sáng mà cứ bắt con ăn rau, vì cứ nói ăn rau sẽ mát. Mát thì sao chứ? Nhưng con muốn ăn trứng! Ăn trứng... ăn trứng ba mẹ hiểu không? Con muốn đc giống mấy bạn... người ta nghèo mà đc sống là chính mình.

VC PHÚ HỘ
Anh ơi!... ủa chị Tiên ơi!... tha cho VC tui đi. Tui người phàm mắt thịt. Tha tui đi rồi tui nhận làm con nuôi. Tui nấu cơm cho ăn.

NÀNG TIÊN TRE
Đang diễn kịch mà ăn uống gì?

VC PHÚ HỘ
Tui hứa sẽ tắm rửa cạo râu giặt đồ cho tiên mỗi ngày mà?

NÀNG TIÊN TRE
Từ đầu kịch tới cuối kịch, cho có bộ đồ mà giặt rồi lấy gì bận Bà nội!

LÀNH
Tiên tre ơi! Tha cho ba mẹ của tui đi!

TIỀU
Nhưng rõ ràng người đã nói với ta Đăng xuất Đăng xuất chính là mật khẩu hóa giải à?

NÀNG TIÊN TRE
Mật khẩu hóa giải à?

Đẹp trai, giỏi giang, hiền hậu.. mà khờ khạo quá! Làm sao ta có thể tin tưởng giao cho người khờ khạo như ngươi cái bí mật và quyền năng của Đất Trời? Không không không! Dù ta có cho ngươi biết password thì VC hắn cũng tiếp tục thất hứa tìm cách không cho ngươi cưới. Chẳng có mật mã nào có thể hóa giải được chỉ cho đến khi

lòng tham được xóa bỏ!

Ông bà Phú hộ hổ thẹn, quay sang năn nỉ nàng tiên.

NÀNG TIÊN TRE
Nhưng mà nói thì nói zậy, chứ thật ra ta cũng không biết pass nữa.

ÔNG BÀ PHÚ HỘ khóc nức nở, quay sang xin lỗi con gái và Tiều.

VC PHÚ HỘ
Con gái ơi! **Ba mẹ xin lỗi con!** Ba mẹ biết lỗi rồi! Con muốn cưới ai cũng đc! Tiều hay Tiêu gì ba mẹ cũng cho! Ba mẹ sai rồi!!!

VC Phú hộ vừa nói vừa lại gần Lành và Tiều. Thật ra VC Phú hộ đã thoát được khỏi cây tre ngay từ lúc họ nói lời xin lỗi.

NÀNG TIÊN TRE
Vậy là, giống như bao câu chuyện cổ tích khác, ở hiền thì luôn gặp lành. Anh Tiều đâu có ngờ... việc cứu một bụt măng nhỏ của nhiều năm trước... lại giúp anh ta cưới được cô vợ như mơ trong hiện tại. Hãy hành thiện từ những điều nhỏ nhặt nhất!

TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
(hát Lý dĩa bánh bò)
Cây tre/trăm đốt í a thần kì.
Có công/giúp được/anh kia thoát khỏi kiếp đời đen tối có thêm vợ hiền.
ì i í i/ i Lành, Tiều Lành sánh đôi í i i Tiều
Tình tính tang tang/là Tiều/là Lành/yêu nhau í a suốt đời.